

Mẫu tin đang suy - giảm

Mẫu tin sau đây trích - y tử tờ L.A. Times về việc người ngoại-quốc (?) sinh-sống ở Mỹ... Một trợ-tá xã-hội đã than nủ sau khi đi thăm viếng khu chợ Việt Nam ở Westminster, California. "Tôi không biết họ viết những đồng chủ gì ở phố này! Sao họ ở Mỹ mà lại dùng toàn tiếng ngoại-quốc vậy?" "Luật-lệ Mỹ cần phải được áp-dụng để điều-chỉnh tình-trạng khó coi (!?) này."

Thầy cò (editor) của tờ báo nói trên viết tiếp :... Xin bà trợ-tá đừng lo-ngại, sở-di-trú (INS) Hoa-ky đã nghiên-cứu kỹ từ lâu vấn đề người ngoại quốc tới lập-nghiệp ở Hoa-ky và sống chụm nhúm lại với nhau để tương-trợ nhau, bảo-tồn văn-hóa, tiếng nói v.v... Các nghiên-cứu gia của sở INS đã kết luận như sau:

- Việc những người ngoại-quốc tới sinh-sống ở Hoa-ky và sống chụm nhúm nhau là một hiện-tượng dễ hiểu. Họ làm như vậy vì họ thấy cần phải bảo-vệ lẫn nhau trong thườ ban đầu và vì họ thấy thoải-mãi hơn khi dùng tiếng mẹ đẻ. Thế-hệ này chóng tản (than ôi!) và không đáng quan-tâm. Ăn thua là các thế-hệ sau.

- Tổ-trình nghiên-cứu cũng cho biết là bắt đầu qua thế-hệ thứ nhì, con cái những người nói trên bắt đầu ăn ở như người Mỹ, hấp-thụ văn-hóa tập-quán Mỹ, dùng tiếng Mỹ nói chuyện với nhau, với cha mẹ, v.v... Sự đồng-hóa đã thâm-nhập và đó là 1 tình-trạng không thối-lui được (irreversible).

- Qua tới thế-hệ thứ ba thì sự đồng-hóa đã hoàn-tất, cháu chắt các người ngoại-quốc hoàn-toàn là dân Mỹ; mấy người này không còn thấy cần thiết phải ở chòm nhóm với nhau, và họ cũng thấy là chuyện lấy người cùng chủng-tộc là không còn ý-nghĩa.

(xem tiếp trang 44)

Số 5, trang 3, tờ giông thứ 16 lại viết: "Xin anh em khi nhận được lá thư số 5 này, bỏ chút thì giờ viết vài câu hỏi âm và phát biểu một vài ý kiến, cho biết một vài tin tức về công việc làm và gia đình của mình cũng như của bạn bè mà mình biết. Ung hộ tài chánh cho lá thư. Anh em nào trong năm 1977 chưa ung hộ, xin gửi cho 5\$ (nhiều hơn càng tốt) để làm chi phí cho những lá thư sắp tới....".

Phản ứng nhanh chóng cho các yêu cầu trên là nhiều AH đã phát biểu ý kiến "đôi" giúp cho kỹ được lá thư, phản ứng hộ tài chánh bắt đầu được gia tăng và lá thư bắt đầu chuyển mình qua miền Bắc âm áp của tiểu bang California tờ số 6. Rồi từ đó, các "yêng hùng" khắp xứ "đánh nhau, gồng mình" râng tò điếm cho lá thư thêm màu, thêm sắc và phong phú.

Qua phần kiểm điếm trên, ta có thể tiên đoán và tin tưởng rằng tương lai của lá thư còn nhiều san lạn và đầy hứa hẹn khi bước qua thế kỷ thứ 21 tới. --

(tiếp theo trang 41)

Dân gốc Á-đông lấy dân gốc da trắng, dân gốc Latin cũng vậy, vân-vân...

Tin trên đáng để cho chúng ta suy-tử. Chắc các bạn cũng thấy là con cái chúng ta không còn nói được tiếng V.N. song-suốt và chúng nó thích Hamburger, Fried chicken hơn là phở, bún bò, bún ốc v.v... Chúng ta đang cố-gắng dạy cho con cái nói tiếng Việt, ăn ở theo phong-tục Việt và lấy người Việt... Nhưng chắc rất nhiều người cũng đã tự hỏi: Sau khi ta đi rồi, con cháu chúng ta sẽ còn giữ được những gì của gốc Việt?

Qué sera sera!